

[Ministeren for offentlige arbejder.]

gunst for Øresundsvejen end for Göteborg-Frederikshavn-vejen.

I DSBs undersøgelse indgår også mulighederne for overførsel af lastbiler på Göteborg-Frederikshavn-ruten og viderebefordring af disse pr. tog fra Frederikshavn og sydpå samt v. v.

I overvejelserne må naturligt også indgå beregninger om en ny færgeforbindelses økonomiske levedygtighed efter en eventuel etablering af en jernbanetunnel mellem Helsingør og Helsingborg, respektive hvornår en sådan jernbanetunnel kan forventes taget i brug.

Så længe alle disse forhold er uklare, vil det ikke være rimeligt at indlede realitetsforhandlinger om etablering af en jernbaneoverfart mellem Göteborg og Frederikshavn.

DSB arbejder imidlertid videre med sagen og forventer om nogle måneder at være nået frem til en samlet analyse af problematikken, hvorefter der så vil blive taget stilling til, om forhandlinger skal indledes eller ej.

Af *Hanne Reintoft* til arbejdsministeren (14. juni 1971):

„Hvis arbejdsformidlingen anbefaler ledige arbejdere at tage imod arbejdstilbud i udlandet, fordi beskæftigelse ikke har kunnet anvises i Danmark, hvorledes mener ministeren, at disse arbejdere vil være stillet juridisk og fagretligt i forhold til arbejdsløshedslovens bestemmelser, specielt om nægtelse af at tage anvist arbejde og om karantæne og nægtelse af at udbetale arbejdsløshedsunderstøttelse?“

Begrundelse.

Spørgsmålet er aktualiseret efter, at arbejdsformidlingschefen i Århus har undersøgt mulighederne for at beskæftige nogle af de mange ledige århusianske bygningsarbejdere i Nordtyskland. Det fremgik forleden i Pressens Radioavis, at man fra formidlingen så positivt på et sådant arrangement, uagtet bl. a. Murersvendenes Fagforening i Århus besidder materiale, der klart dokumenterer, at den i Tyskland tilbudte løn ligger under gennemsnitslønnen for en dansk bygningshåndværker.

Inden forhandlinger om at anvise arbejde i udlandet fortsættes, skønnes det af største betydning for alle danske arbejdere at få et klart tilsagn fra myndighederne om, at dette arbejde skal tilbydes på absolut frivilligt grundlag, og at arbejdsløshedslovens „straffe“-bestemmelser om vægring ved at modtage anvist arbejde ikke kan bringes i anvendelse.

Arbejdsminister *Lauge Dahlgaards* svar (21. juni 1971):

Det fremgår af spørgsmålets begrundelse, at der ønskes klart tilsagn om, at arbejdstilbud i udlandet, der af arbejdsformidlingen formidles til ledige danske arbejdere, skal gives på absolut frivilligt grundlag, og at arbejdsløshedslovens „straffe“-bestemmelser om vægring ved at modtage anvist arbejde ikke kan bringes i anvendelse.

Hertil kan det oplyses, at et medlem af en statsanerkendt arbejdsløshedskasse ifølge årelang praksis kan vægre sig ved at overtage arbejde i udlandet eller forlade sådant arbejde efter at have overtaget det, uden at det får konsekvenser for medlems- og/eller dagpengeretten.

Vedrørende det i begrundelsen nævnte tilfælde med anbefaling af arbejdstilbud i Nordtyskland bemærkes, at bopæl her i riget er en betingelse for nydende medlemskab, men der er i arbejdsløshedsloven hjemmel til, at et medlem, som midlertidigt ikke opfylder betingelserne for nydende medlemskab, kan bevare dette i indtil ½ år.

Ved at overtage forsikringspligtigt arbejde i Vesttyskland vil medlemmet imidlertid i henhold til den mellem Danmark og Vesttyskland indgåede gensidighedsoverenskomst om arbejdsløshedsforsikring blive overflyttet til den tyske arbejdsløshedsforsikring. Ved hjemkomsten vil han på sædvanlig måde kunne flyttes tilbage til den danske arbejdsløshedskasse og indtræde i understøttelsesretten på sædvanlige vilkår.

Arbejdsperioder i udlandet medregnes til opfyldelsen af det krav om 26 ugers arbejde som lønmodtager inden for de sidste 3 år, der stilles i arbejdsløshedsloven som betingelse for dagpengeretten, og det får som ovenfor nævnt ikke understøttelsesmæssige konsekvenser, hvis medlemmet forlader sit arbejde i udlandet.